

χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται ... μήτε χωρεῖ μήτε εἰσδέχεται. Πρβλ. χωρεῖν.

εἰσκρίνεσθαι. Εἰσέρχομαι/εἰσδύω, enter/penetrate, Δημόκριτος A 126 a (DK II 113,2) ἤδε γὰρ εἰσκρίνεται καὶ ἐνρεῖ. Πρβλ. ἐγκαταβυσσοῦσθαι, παραδύεσθαι.

εἰσόκε(ν). Ἔως ὅτου, until, Ἐμπεδοκλῆς 26.7 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερχε γένηται 100.14 εἰσόκε ἀποστεγάσῃ πυκινὸν ῥόον 100.20 εἰσόκε χειρὶ μεθῇ.

εἰσορᾶν (τύπ. ἔσορᾶν). Βλέπω/ἀντιλαμβάνομαι, see/perceive, Ἐμπεδοκλῆς 38 ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα 136 οὐκ ἐσορᾶτε ἀλλήλους δάπτοντες. || **εἰσοράασθαι.** Ξενοφάνης 36 ὁππόσα δὴ θνητοῖσι πεφήνασιν εἰσοράασθαι. Πρβλ. ὁρᾶν, ἐνορᾶν, θεᾶσθαι, θεωρεῖν.

εἶσω (τύπ. ἔσω, ἀντίθ. ἔξω, ἐκτός, ἐκτοθι). Μέσα/πρὸς τὰ μέσα, within/into, Ἐμπεδοκλῆς 5 στεγῆσαι φρενὸς ἔλλοπος εἶσω 75 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἐκτοθι μανὰ πέπηγε 100.18 αἰθῆρ δ' ἐκτός ἔσω λελημένος ὄμβρον ἐούκει Διογένης 6.2 ἐτέρω δὲ εἶσω τοῦ μηροῦ 6.31 καὶ αὐταὶ (sc. αἱ φλέβες) τείνουσι διὰ τῶν σφαγῶν εἶσω.

ἕκαστος. Ὁ καθένας/κάθε, each one/each, Παρμενίδης 16.1 ὥς γὰρ ἕκαστος ἔχει κρασιν μελέων πολυπλάγκτων, τὼς νοὸς ἀνθρώποισι παρίσταται Ἐμπεδοκλῆς 2.3-6 ὅτω προσέκυρσεν ἕκαστος 110.5 αὐτὰ γὰρ αὔξει ταῦτ' εἰς ἧθος ἕκαστον, ὅπη φύσις ἐστὶν ἐκάστω Φιλόλαος 11.14 σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστων Δημόκριτος 7 ἀλλ' ἐπιρυσμὶν ἐκάστοισιν ἢ δόξιν 243 ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ 245.2 ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην 287 ἀπορίῃ ξυνή τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρη. || Δημόκριτος 259.6 ἀπείργει δὲ ἱερὰ ἐκάστοισι ἐπιχώρια. || **ἕκαστον.** Τὸ κάθε ὄν, each thing, Ἡράκλειτος 1.6 κατὰ φύσιν διαιρέων ἕκαστον 67 ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστων Παρμενίδης 19 τοῖς δ' ὄνομ' ἀνθρώποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἐκάστω Ζήνων 1.2 ἀνάγκη ἕκαστον μέγεθός τι ἔχειν Μελισσος 8(2) εἶναι χρή ἕκαστον τοιοῦτο ... ἀλλὰ αἰεὶ εἶναι

ἐκαστον Ἐμπεδοκλῆς 3.9-13 πῇ δῆλον ἐκαστον . . . νόει δ' ἢ δῆλον ἐκαστον 17.28 πάρα δ' ἦθος ἐκάστω 20.5 πλάζεται ἀνδιχ' ἐκαστα περιρρηγμῖνι βίοιο 26.3-7 ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἐκαστα φορούμενα Νείκεος ἔχθει 59 ὅπη συνέκυρσεν ἐκαστα 129.5 ὅ γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἐκαστον Φιλόλαος 5 πολλαὶ μορφαί, ἃς ἐκαστον αὐταυτὸ σημαίνει Ἀναξαγόρας 3.4 πρὸς ἑαυτὸ δὲ ἐκαστον ἔστι καὶ μέγα καὶ σμικρὸν Δημόκριτος 8 ἔτεῃ οἶον ἐκαστον γινώσκειν ἐν ἀπόρῳ ἐστὶ 10 ἔτεῃ μὲν νυν ὅτι οἶον ἐκαστον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν οὐ συνίεμεν 278.6 ταλαιπωρεῖ καὶ τρέφει ἐκαστον ὥς δύναται Ἀρχύτας 1.3 οἷά ἐντι, περὶ ἐκάστων φρονέειν.

ἐκάστοτε. Κάθε φορά, each time, Μέλισσος 8(4) πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἐκάστοτε ὁρωμένου.

ἐκάτερος. Καθένας ἀπ' τῶν δύο, each of two, Φιλόλαος 5.3 ἐκατέρω δὲ τῷ εἶδεος πολλαὶ μορφαί Διογένης 6.4 εἰς τὰ σκέλη ἐκατέρα (sc. φλέψ) τὰ παρ' ἑαυτῇ 6.10 εἰς ἐκατέραν τὴν χεῖρα τὴν παρ' ἑαυτῇ 6.12 σχίζεται δ' αὐτῶν ἀκρὰ ἐκατέρω 6.28 ἀφ' ἐκατέρας δ' αὐτῶν (sc. τῶν φλεβῶν) 6.31 τελευτῶσι δὲ παρὰ τὸ οὗς ἐκάτεραι (sc. φλέβες) 6.34 αἱ ἀπὸ ἐκατέρας τείνουσαι Δημόκριτος 192 ἐπαινεῖν ἃ μὴ χρὴ καὶ ψέγειν, ἐκάτερον δὲ πονηροῦ τινος ἦθους 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἐκάτερα κακόν.

ἐκατέρωθεν. Καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, from each of the two sides, Διογένης 6.32 ἔστι δ' ἑτέρα φλέψ ἐν τῷ τραχήλῳ παρὰ τὴν μεγάλην ἐκατέρωθεν.

ἐκβαίνειν (ἀντίθ. ἐμμύμνειν). Βγαίνω ἔξω, go out of, Ἐμπεδοκλῆς 35.11 τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε μελέων τὰ δέ τ' ἐξεβεβήκει.

ἐκβάλλειν. Ἐκβάλλω/ἐξορίζω, throw out/exile, Ἡράκλειτος 121 Ἐρμόδωρον . . . ἐξέβαλον. || ἐκβάλλεσθαι. Ἀποβάλλομαι/διώχνομαι, be dismissed/be expelled, Ἡράκλειτος 42 Ὀμηρον ἄξιον ἐκ τῶν ἀγώνων ἐκβάλλεσθαι. || ἐκβλητος. Ἀπόβλητος/